

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom predsedníčky JUDr. Aleny Priecelovej a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Štefana Šatku, v právnej veci žalobcu: **S., a. s.**, Bratislava, C., proti žalovanému: **A.**, bývajúcemu G., V., zast. JUDr. R., advokátom, L., B., **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 54 Cbi 53/01-78 zo dňa 11. decembra 2003, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 54 Cbi 53/01-78 zo dňa 11. decembra 2003 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy dovolacieho konania v sume 199,16 Eur.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave určil, že pohľadávka žalobcu S. a. s., uplatnená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 1K 79/99 voči úpadcovi M. K. so sídlom L., U., je po práve vo výške 21 023 815,40 Sk s právom na oddelené uspokojenie.

V odôvodnení sa konštatuje, že žalobca sa domáhal určenia pravosti pohľadávky, ktorú prihlásila v konkurznom konaní S. a. s. Bratislava na základe zmluvy o vymáhaní pohľadávok vo svojom mene pre veriteľa S. a. s. Bratislava podľa § 530 Občianskeho zákonníka. Žalovaný na prieskumnom pojednávaní dňa 16. 11. 2000 poprel pohľadávku žalobcu z toho dôvodu, že pohľadávku prihlásila S. a. s., ktorá v tom čase už nebola vlastníkom pohľadávky.

Súd vykonal dokazovanie a mal za preukázané, že na základe zmluvy o vymáhaní pohľadávok uzatvorenej medzi S. a. s. a S. a. s. dňa 28. 06. 2000, S. a. s. vo svojom mene, avšak na účet S. a. s., bola splnomocnená vymáhať pohľadávku, ktorá vznikla voči úpadcovi M. K. na základe úverovej zmluvy zo dňa 16. 04. 1992 č. 26-194300-1; a záložnej zmluvy č. 109/92 zo dňa 26. 05. 1992; pohľadávka ku dňu vyhlásenia konkurzu bola vyčíslená na sumu 21 023 815,40 Sk. Zo zápisnice z prieskumného pojednávania zo dňa 16. 11. 2000 vyplýva, že v tejto výške bola priznaná i správcom konkurznej podstaty úpadcu.

S. a. s. oznámila súdu zmenu účastníka konania dňa 06. 08. 2001, ktorú súčasne oznámila i konkurznému súdu, takže S. a. s. v zmysle § 7 ods. 4 ZKV zák. č. 328/91 Zb. v znení neskorších predpisov sa stala oprávnenou na vymáhanie pohľadávky vo svojom mene. Súd preto vyhovel návrhu na zmenu účastníka podľa § 92 O. s. p. Keďže súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by bola zmluva o postúpení pohľadávky neplatná, žalobe vyhovel.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie. Namietal, že S. a. s., Bratislava si prihlásila pohľadávku dňa 30. 10. 2000 vo výške 21 023 815,40 Sk spolu s nárokom na oddelené uspokojenie. V prihláške nebola žiadna zmienka o postúpení pohľadávky, a ani o uzavretí zmluvy o vymáhaní pohľadávky zo dňa 28. 06. 2000. S. si uplatnila vo svojom mene a na svoj účet pohľadávku, ktorú nevlastnila, a preto ju nemožno považovať v čase prieskumného pojednávania za nositeľa veriteľských práv podľa hmotného práva. Ani v žalobe S. a. s. neuviedla žiadne skutočnosti ohľadne oprávnenosti vymáhania spornej pohľadávky. V danom prípade neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 7 ods. 4 ZKV pre zmenu v osobe konkurzného veriteľa. Použitie ust. § 530 OZ v konkurznom konaní je právne irelevantné s poukazom na výslovné znenie § 20 ods. 1 ZKV. Preto navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na odvolanie žalovaného rozsudkom z 13. 04. 2005 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a žiadal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť z dôvodu, že dohoda postupcu a postupníka podľa § 530 Obč. zák. dávala postupcovi aktívnu legitímáciu na vymáhanie pohľadávky aj po jej postúpení. To dávalo Slovenskej sporiteľni a. s. právo uplatniť pohľadávku konkurznou prihláškou a podaním incidenčnej žaloby na určenie pravosti popretej pohľadávky.

Dovolací súd rozsudkom sp. zn. 1 ObdoV 82/2005 zo dňa 28. novembra 2007 rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vyslovil právny názor, že dohoda podľa § 530 ods. 1 Obč. zák. zakladá aktívnu legitímáciu postupcu na akékoľvek vymáhanie pohľadávky, nevynímajúc uplatnenie pohľadávky prihláškou v konkurze a po popretí pohľadávky žalobou o pravosť pohľadávky. Iný záver nemožno vyvodiť ani z § 23 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní, ktorý stanovuje, že žalobu o určenie pravosti popretej pohľadávky môžu podať konkurzní veritelia, ktorých pohľadávka zostala sporná. Za konkurzného veriteľa považuje zákon o konkurze a vyrovnaní v zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 20 toho, kto prihlásil svoju pohľadávku konkurznou prihláškou. Ide teda o veriteľa podľa procesného – konkurzného práva. Právo podať žalobu o určenie pravosti pohľadávky dáva procesné právo každému, kto podal prihlášku a jeho právo zostalo sporné. Pri vymáhaní pohľadávky na súde postupca nemusí v žalobe alebo v konkurznej prihláške vyjadriť, že pohľadávku uplatňuje na účet postupníka. Konanie o pravosť popretej pohľadávky, i keď ide o konanie vyvolané konkurzom, nie je konkurzom (konkurzným konaním). Je to konanie začaté na návrh podľa tretej časti Občianskeho súdneho poriadku. Účastníctvo v ňom sa spravuje § 90 až § 94 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O. s. p.), prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 384/2008 Z. z. účinného od 15. októbra 2008, bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenia a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

Na doplnenie uvádza, že medzi sporovými stranami nie je sporné, že pohľadávku, ktorá je predmetom konania, S. a. s. Bratislava postúpila terajšiemu žalobcovi – S. a. s. Bratislava zmluvou o postúpení pohľadávky a z doložených dôkazov (č. l. 15, 25) je nepochybné, že pohľadávka postúpená bola. Sporná zostala len otázka aktívnej legitímácie postupcu pri uplatňovaní pohľadávky tak v konkurznom konaní - podaním prihlášky, ako aj podaním incidenčnej žaloby v dôsledku popretia pohľadávky (§ 23 ods. 2 ZKV).

V článku III. zmluvy o postúpení pohľadávok si zmluvné strany dohodli, že postupca bude naďalej vymáhať postúpené pohľadávky v súlade s ust. § 530 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 530 ods. 1 OZ, na žiadosť postupníka môže postupca vymáhať postúpený nárok sám vo svojom mene na účet postupníka. Ak postúpenie pohľadávky sa oznámilo alebo preukázalo dlžníkovi (§ 526), môže postupca pohľadávku vymáhať iba v prípade, že ju nevymáha postupník a postupca preukáže dlžníkovi súhlas postupníka s týmto vymáhaním.

V spornom prípade v zmysle čl. III dohody bol postupca oprávnený vymáhať postúpenú pohľadávku tak, ako keby bol sám veriteľom, to znamená, že mal aktívnu legitímáciu na uplatnenie pohľadávky prihláškou v konkurznom konaní, ako aj na podanie predmetnej žaloby. Dovolací súd v zrušujúcom rozsudku (1 ObdoV 82/20005 str. 6) konštatuje, že pri vymáhaní pohľadávky na súde postupca nemusí v žalobe alebo v konkurznej prihláške vyjadriť, že pohľadávku uplatňuje na účet postupníka. Konanie zástupcu na účet zastúpeného pri nepriamom zastúpení nespočíva v tom, že už v konaní alebo vo výsledku konania je vyjadrené, že práva alebo povinnosti konaním nadobudnuté patria zastúpenému. To, že zástupca koná na cudzí účet, sa vo vzťahu k tretím osobám nijako neprejavuje a navonok sa jeho konanie nelíši od konania vo vlastnom mene a na vlastný účet.

Odvolací súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu v zmysle § 243b ods. 5 O. s. p.

Pôvodný žalobca S. a. s. Bratislava podaním zo dňa 06. 08. 2001 požiadal v súlade s ust. § 92 ods. 2 O. s. p. o zmenu účastníka konania na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 06. 2000 a navrhol, aby do konania vstúpil postupník – S. a. s. Bratislava (č. l. 9). Prvostupňový súd vyhovel návrhu, pretože boli splnené podmienky pre postup podľa ustanovenia § 92 ods. 3 O. s. p. a v konaní ďalej pokračoval s takto označeným

subjektom. Zároveň postupca oznámil konkurznému súdu zmenu účasti v konkurze (konkurzného veriteľa) v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 ZKV účinného v čase uzavretia dohody o postúpení pohľadávok, preto námietky žalovaného uvedené v odvolaní ohľadne nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu nemajú právne opodstatnenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 240b ods. 5 O. s. p.

Úspešnému žalobcovi priznal trovy dovolacieho konania v sume 6 000 Sk - 199,16 Eur - súdny poplatok za dovolanie. Keďže si trovy odvolacieho konania žalobca žiadne neuplatnil, neboli mu priznané.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 27. februára 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.